

Arrest

nr. 138 852 van 19 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN HEES loco advocaat L. D'HUYVETTER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Oekraïense origine te zijn. U bent geboren in Lvov (West-Oekraïne) waar u ook woonde, meer bepaald in het dorp Opilsko.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt uw vader op 17-jarige leeftijd veroordeeld door het toenmalige Sovjetbewind wegens betrokkenheid bij de partizanen die voor een onafhankelijk Oekraïne streden. Drieëntwintig jaar later komt hij vrij, trouwt hij met uw moeder, waarna u geboren wordt. Uw vader wordt echter al snel ziek en als u elf jaar bent (in 1978) overlijdt hij.

Wegens de oorlog waren een aantal van uw familieleden ook al uitgeweken naar Europa, meer bepaald naar Duitsland en België.

In 2006 gaat u aan de hand van een Schengenvisum en uw internationaal paspoort naar België om er uw tante H.Z. bij te staan in de verzorging van haar zieke man V.J.. In België verlengt u éénmaal uw visum, maar als dat afloopt, dient u een regularisatieaanvraag in.

In 2011 of in 2012, kort na het overlijden van uw oom, wordt deze aanvraag echter negatief bevonden. U dient daarop een beroep in, maar tot op heden is daar nog geen uitspraak over.

Zonder sinds uw aankomst in België in 2006, naar Oekraïne te zijn teruggekeerd, dient u op 17 april 2014 voor de eerste keer een asielaanvraag in in België.

U verwijst daarbij naar de oorlog in het oosten van Oekraïne en zegt dat de mensen daar denken dat de inwoners van het westen van het land, zoals u, aanhangers van Bandera en fascisten zijn.

U zegt ook te vrezen dat president Poetin van de Russische Federatie zal oprukken naar het westen van het land en hij jullie zal straffen voor het Oekraïense streven naar onafhankelijkheid.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: een kopie van de eerste bladzijden van uw (verlopen) internationaal Oekraïens paspoort en het originele beroepsschrift van uw advocaat inzake de weigering van uw regularisatieaanvraag.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet zou kunnen terugkeren naar Oekraïne uit vrees voor de oorlog in het oosten van het land. U vreest dat het geweld zal overwaaien naar het westen van Oekraïne waar u vandaan komt en dat de Russische president Poetin uw land zal innemen (CGVS p. 6-7).

Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Wat betreft uw verwijzing naar de detentie van uw vader in de jaren 1940, 1950 en 1960 wegens zijn (vermeende) betrokkenheid bij de toenmalige partizanen (CGVS p. 6-7), dient te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen zich situeren in de periode van de Tweede Wereldoorlog, decennia geleden. Op dat moment behoorde uw land Oekraïne tot de Sovjetunie die eind jaren tachtig-begin jaren negentig ophield te bestaan na ingrijpende interne politieke en sociale omwentelingen en een veranderd internationaal geopolitiek klimaat.

Op 24 augustus 1991 werd Oekraïne een onafhankelijke staat, los van de geïmplodeerde Sovjetunie. Sindsdien bent u een staatsburger van dit nieuwe land, zoals u ook aangeeft (CGVS p. 2).

In dit opzicht kan er begrip opgebracht worden voor wat uw vader heeft meegemaakt wegens de gebeurtenissen in de Tweede Wereldoorlog en voor het leed dat u en uw familie daardoor zouden ondervonden hebben; zijn detentie valt evenwel niet onder de verantwoordelijkheid van de nieuwe staatsstructuur en autoriteiten van het land waarvan u sinds begin jaren negentig een inwoner bent, zijnde Oekraïne.

Bijgevolg vormt zijn vasthouding in de periode van de Sovjetunie in uw hoofde actueel geen basis voor een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen waarin u aangeeft dat u in uw leven nooit zelf problemen heeft meegemaakt omwille van het probleem van uw vader (CGVS p. 7).

Aan de andere kant haalt u meerdere keren aan dat u in het geval van een terugkeer naar uw land wel problemen zou kennen, meer bepaald beschouwen de mensen in het oosten van Oekraïne de inwoners van West-Oekraïne, zoals u, als fascist en vreest u dat Poetin (president van de Russische Federatie) het hele land zal innemen en jullie daarop zal bestraffen wegens het Oekraïense verdedigen van zijn onafhankelijkheid (CGVS p. 7).

U verklaart evenwel tot nu toe in Oekraïne nooit enige problemen meegemaakt te hebben en er nooit in aanraking te zijn gekomen met politie of gerecht.

Bovendien verklaart u niets te maken te hebben met de Banderovtsi (fascisten) waarover de mensen in het oosten spreken en waarvoor ze u zouden uitschelden en met deze Banderovtsi nooit problemen te hebben gehad.

U verklaart expliciet niets of niemand specifiek te vrezen in Oekraïne, maar verwijst telkens naar Poetin (president van de Russische Federatie) van wie u vreest dat hij uw land zal innemen.

Als u gevraagd wordt of de Oekraïense autoriteiten, zoals politie, leger of Nationale Garde, u niet zouden kunnen beschermen tegen Poetin, zegt u te denken van niet omdat uw land wel een bewapeningsakkoord heeft met de Verenigde Staten en Europa maar dat u niet weet waarmee Oekraïne zich nu verdedigt, dat er veel jongeren uit het westen nu al vechten in het oosten en dat u het jammer vindt dat ze daar sterven (CGVS p. 7 & p. 8).

Dergelijke algemene verklaringen en blote toekomstvoorspellingen in verband met het conflict in uw land en een president van een ander land (zonder dat u hierdoor tot op dit moment zelf persoonlijke problemen heeft ondervonden, zoals blijkt uit uw verklaringen hierboven) wettigen echter allerminst een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Immers, wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke (zie boven).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Opilsko (provincie Lvov) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Oekraïne.

De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan.

Uw internationaal Oekraïens paspoort (dat ondertussen reeds verlopen is) bevat immers louter identiteitsgegevens en toont aan dat u in 2006 op legale wijze uw land had verlaten.

Het beroepsschrift van uw advocaat inzake de weigering van uw regularisatieaanvraag betreft enkel informatie over de stand van zaken aangaande deze door u gestarte juridische procedure in België maar heeft geen betrekking op de door u aangehaalde motieven in het kader van onderhavige asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 8 oktober 2014 (zie p. 3) de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekster verwijst naar de algemene beginselen (zie p. 4) vervat in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en in artikel 4, lid 2, 3 en 5 van de richtlijn 2011/95/EU.

Verzoekster stelt dat haar relaas aan deze algemene vereisten voldoet; zij stelt dat zij een omstandige beschrijving heeft gegeven van de feiten die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zodat haar ook het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden.

Zij voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte geoordeeld heeft dat zij in gebreke blijft aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zodat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Verzoekster laat gelden dat het achterliggend idee achter de detentie van haar vader *“nog steeds actueel (is), voornamelijk in het licht van het huidige conflict tussen Oekraïne en Rusland”*. Zij legt uit dat personen zoals zij nog steeds als “banderist” of fascist worden uitgescholden gezien deze geschiedenis tot op de dag van vandaag nauwelijks verwerkt is in Oekraïne en zich nog uit in gewelddaden; zij verwijst daartoe naar de artikelen *“Wie zijn die fascisten uit West-Oekraïne”* van 4 maart 2014 en *“Oekraïns geweld breidt uit: 2 doden”* van 21 februari 2014.

Verzoekster voert aan dat de stelling van de commissaris-generaal dat zij zich op algemene verklaringen, blote toekomstvoorspellingen en een president van een ander land steunt, onredelijk is gezien van haar niet verwacht kan worden (zie p. 5) *“dat zij niet op de hoogte is van de concrete details van het conflict in Oekraïne” (sic)*.

Volgens haar is het huidig conflict in Oekraïne *“een concreet, actueel en vaststaand feit”* en is de situatie in West-Oekraïne *“helemaal niet zo vreedzaam”* als de commissaris-generaal wil doen geloven.

Volgens verzoekster is de redenering van de commissaris-generaal dat de loutere verwijzing naar het Oekraïense staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat er in haar hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, niet correct.

Wat volgens haar wél van belang is, is dat zij de Oekraïense nationaliteit bezit en wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *“niet kan terugkeren naar het land waarvan zij de nationaliteit bezit”*.

Waar de commissaris-generaal oordeelt dat de actuele veiligheidssituatie in Lvov op geen enkele wijze wordt gekarakteriseerd als een uitzonderlijke situatie die subsidiaire bescherming wettigt, blijkt volgens verzoekster uit de stukken 5 en 6 die de commissaris-generaal zelf aan het dossier toevoegt *“dat dit wel het geval is”*.

Verzoekster vraagt aan de Raad (zie p. 7) de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus, toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster (zie p. 8) *“Artikel: M. DRIEBERGEN, “Wie zijn die fascisten uit West-Oekraïne”* van 4 maart 2014, de proceduregids van UNHCR, *“Artikel : T. VANDIJCK, “Oekraïns geweld breidt uit: 2 doden”* van 21 februari 2014 en *“Stuk uit het dossier van het Commissariaat-generaal”*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; *UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205*). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84*).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; *UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204*).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan de verklaringen van verzoekster dat zij in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert of een risico loopt op het lijden van ernstige schade, gezien:

(i) de detentie van haar vader in de jaren 1940, 1950 en 1960 betrekking heeft op gebeurtenissen die zich situeren in de periode van de Tweede Wereldoorlog, decennia geleden, en in haar hoofde actueel geen basis is voor een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, temeer omdat zij bij haar verhoor op 2 september 2014 op het Commissariaat-generaal verklaarde in haar leven nooit zelf problemen te hebben meegemaakt omwille van het verleden van haar vader (zie het verhoorverslag, p. 7);

(ii) haar algemene verklaringen over de mensen in het oosten van Oekraïne die de inwoners van West-Oekraïne, zoals verzoekster, als fascistie beschouwen, en haar blote toekomstvoorspellingen in verband met het conflict in haar land en Poetin geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maken, temeer omdat verzoekster verklaarde tot op dit moment zelf geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden;

(iii) uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming, gelet op de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier.

De stelling in het verzoekschrift dat het achterliggend idee achter de detentie van haar vader “*nog steeds actueel (is), voornamelijk in het licht van het huidige conflict tussen Oekraïne en Rusland*” omdat personen zoals zij nog steeds als “banderist” of fascist worden uitgescholden gezien deze geschiedenis tot op de dag van vandaag nauwelijks verwerkt is in Oekraïne en zich nog uit in gewelddaden -waarvoor zij verwijst naar de artikelen “*Wie zijn die fascistie uit West-Oekraïne*” van 4 maart 2014 en “*Oekraïns geweld breidt uit: 2 doden*” van 21 februari 2014-, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient te koesteren.

Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480), temeer gezien zij zelf verklaart dat zij in haar leven nooit problemen heeft meegemaakt omwille van het verleden van haar vader (zie het verhoorverslag, p. 7).

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat de stelling van de commissaris-generaal dat verzoekster zich steunt op algemene verklaringen, blote toekomstvoorspellingen en een president van een ander land, onredelijk is gezien van haar niet verwacht kan worden *“dat zij niet op de hoogte is van de concrete details van het conflict in Oekraïne”* (sic), wijst de Raad erop dat het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

De loutere beweringen van verzoekster over de vrees beschouwd te worden als fascist door de mensen van Oost-Oekraïne, alsook haar hypothetische beweringen dat Poetin haar land van herkomst zal innemen, zijn dermate vaag dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade te moeten koesteren, temeer gezien zij toegaf tot op heden om deze redenen zelf geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden.

De bij het verzoekschrift gevoegde artikelen *“Wie zijn die fascistie uit West-Oekraïne”* van 4 maart 2014 en *“Oekraïns geweld breidt uit: 2 doden”* van 21 februari 2014 en de stellingen dat het huidig conflict in Oekraïne *“een concreet, actueel en vaststaand feit”* is en de situatie in West-Oekraïne *“helemaal niet zo vreedzaam”* is als de commissaris-generaal wil doen geloven, tonen evenmin *in concreto* aan dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad verzoekster geenszins volgen waar zij in haar verzoekschrift stelt dat zij, die de Oekraïense nationaliteit bezit, wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *“niet kan terugkeren naar het land waarvan zij de nationaliteit bezit”*.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Voormeld relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Opilsko, provincie Lvov, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van *“COI Focus. Ukraine. Situation de sécurité region de Lviv”* van 19 augustus 2014, door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, stelt de Raad immers vast dat de actuele veiligheidssituatie in Opilsko, provincie Lvov, waarvan verzoekster afkomstig is op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De loutere bewering van verzoekster dat uit de stukken 5 en 6, toegevoegd aan het verzoekschrift en waar de commissaris-generaal zich op baseert, *“dat dit wel het geval is”* dat de actuele veiligheidssituatie in Lvov wordt gekarakteriseerd als een uitzonderlijke situatie die subsidiaire bescherming wettigt, toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

Het bij het verzoekschrift gevoegde artikel *“Oekraïns geweld breidt uit: 2 doden”* van 21 februari 2014 is minder actueel dan de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en toont hoe dan ook niet aan dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE